

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. I. Ponuntur quatuor rationes, ob quas mors vulgo habetur terribilis, mox
refutandae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

§. I.

Ponuntur quatuor rationes, ob quas mors vulgò habetur
terribilis.

Querela
cõtra mor-
tem.

EX metu mortis querelæ existunt omnes. Audiamus itaque 1.
in morte metuendum tantopere quid sit. Video enim nos
nobis ipsis timorem facere, eumque vt vulgò in rebus terribili-
bus sit, nobis inuicem affricare; & quod pessimum est, metus
in manus dare longè supra verum auctos, augendosque cum
deinceps tradentur alijs. Nam vt præclare Seneca: *Multa de*
illâ (nempe morte) credimus; multorum ingenijs certatum est, ad Sen. ep.
augendam eius insaniam. Dic igitur, amabo; quid in morte est, 83.
quod tantopere exhorrescis?

Primò,
quia na-
tura con-
stans.

Mortem ipsam, inquires, imprimis. An non eam natura ex- 2.
horrescit? an non fortissimus quisque ad eius conspectum tre-
pidat; totoque corpore contremiscit? Quid demum in mundo
est terribile, si mors non est? Nemini parcit, omnes impetit,
nec precibus exoranda, nec flectenda blanditijs, nec fletu la-
chymisque emollienda. Interim vitâ nos spoliât, quâ quidem
nihil habemus iucundius, nec verò etiam pretiosius: charorum
nos conspectu priuat, inter quorum luctus & suspiria, eheu, per
vim abripimur; clauduntur oculi quibus gratissimam hanc lu-
cem aspeximus; dissoluitur iucundissimus, strictissimusque ani-
mæ corporisque nexus; & tandem disfluente per tabum carne,
horridum sit intuentibus spectaculum, corpus hoc quod circum-
gerimus; dissolutaque membrorum compage nihil mihi restat
in hoc orbe; omnia erepta sunt, & lux & vita, & charissimorum
coniuctus, & coniugis blanditiæ, & filiorum grati vultus, &
principum fauor, & clientum obsequia, & ciuium applausus, &
diuitiarum commoda, & ædium amplitudo, & conclauium or-
natus; omnibusque spoliato *solum mihi superest sepulchrum; ist-* Job 17.
hic in vermes diuidimur. An non hæc ea sunt, quæ pauorem
meditanti meritò incutiant? & tamen hæc facit cruda mors.

Secundò,
quia incer-
ta quo ad

Iam verò si stata essent quædam moriendi viuendique tem- 3.
pora, aliquid fortassis inde solatij haberetur: componere quis-
que

que posset res suas, domui consulere, & pectus futurae morti obarmare. At prout iam res agitur, vti nihil certius morte est, ita nihil mortis horâ est incertius: incautos occupat & importunè; nec adolescentiæ florentis annos curat, nec senum necessaria consilia, nec studia virilis ætatis: cum quis in rebus agendis totus est, cum fluunt ex voto omnia, & ad maiora fors gradum facit; iniicit eheu crudeles manus, ad preces omnes surda mors, & media inter negotia spiritum intercludit, omnemque intercipit cum vitâ spem. Horridam sanè rem, semper viuere expositum morti, & ne momentum quidem habere securum!

*tempus, et
sape intem-
pestiua.*

4. Quid, quod & moriendi modus, sæpè, imò semper sit terribilis? nam si subito à morte occupamur, quid terribilius quàm momento vnico, & ex insperato, esse desinere? lætum viuere, ridere, iocari sæpissimè, & dicto citius euanescere: nullâ re compositâ mori, domumque totam nihil tale opinantem, in luctum gemitusque abire? Quod si pedetentim mors hominem aggreditur, Deus bone! quot non morbi, quæ non ægri tudines, quæ fastidia, quæ insomnia, quot capitis dolores, quæ neruorum contractiones, quæ membrorum omnium luxationes expectandæ non sunt, quas tandem sæua mors excipiat?

*Terribis, et
ribilis in-
modo.*

5. Denique quod mortem maximè timendam facit, est alterius vitæ, felixne futura sit an in fausta, nimium heu timenda incertitudo. De totâ deinceps æternitate agitur; ab illo pendet articulo, æternum beatus futurus an sis, an æternis cruciatibus addicendus. Cui non arrigantur pili omnes, sedulo tam ingens momentum consideranti? cui non collidantur præ horrore viscera? Quod si de felici morte securus, felicitatem æternam sibi quis posset meritò polliceri, esset quod naturæ opponeremus solatium. Iam verò & mori, & importuno mori tempore, & modo etiam mori perquam dolendò & molestò, neque scire interim an finis hic miseriarum, æternarum non sit initium; hæc certè singula & omnia, morti etiam præ neditatæ, faciunt vt impallesciam.

*Quarto, et
incertitudo
vita æter-
na, quæ à
mortis ar-
ticulo ni-
hilominus
dependet.*